

[Arne Melchior]

»Det er et trist faktum, at i dette forår, 1991, er der en dobbelt international krise: krisen i Mellemøsten og krisen i og omkring Sovjetunionen. Det er beklageligt, at der i denne situation ikke er tale om lederskab fra det europæiske fællesskabs side. Dette europæiske fællesskab lyser kun gennem sit fravær og diskuterer i mellemtiden med hinanden landbrugsproblemer og lignende temaer.«

»Agrargeschichten« er hans udtryk for landbrugsproblemer.

Det er Europas situation i dag set med europæeren Helmut Schmidts øjne. Det kan kun foranledige mig til at sige til udenrigsministeren, at når kommende drøftelser også vil komme til at dreje sig om dansk medlemskab af WEU, så må han for os meget gerne også arbejde med et sådant sigte, og det må også gerne indgå i de debatter, som nu de foreslåede dagsordener ønsker skal foregå i den kommende tid.

Jeg vil benytte lejligheden til at fremhæve den overordentlig interessante, jeg mener historisk betydningsfulde kendsgerning, at under den nu overståede krig i Golfregionen stillede et antal NATO-medlemslande deres væbnede styrker af forskellige værn direkte under USA-kommando. Det siger noget om den tillid, USA nyder. Det siger noget om, at NATO-alliancen, også når den ikke opererer som sådan, gør sin positive virkning. At Danmark naturligvis ikke var med, er jo, fordi vi altid skal slippe billigst fra det meste. Det er så en anden historie.

Det var en meget glædelig ting, og al den snak, der har været i debatten, både bag lukkede døre og foran disse, om, at det skulle have været en FN-kommando, må man i dag tillade sig at smile ad. Det har jeg nu altså tilladt mig hele tiden. Hvor var det lykkeligt, at der ikke blev tale om en FN-kommando, hvor der skulle være flertalsafstemninger om, hvem der måtte rykke frem hvor og hvornår. Det gik vist så godt, som det kan gøre, og det har selve NATO-samarbejdet gennem nu halvanden generation faktisk sin del af æren for.

Jeg skal så tage stilling til de to dagsordener, der er foreslået. Jeg mener, at der er en klar og væsentlig forskel, og det kan hr. Hans Hækkerup ikke med nok så mange pæne forklaringer slippe bort fra. Jeg ved godt, at den ikke består i mange ord, men et enkelt ord kan jo være *højre* eller *venstre*, eller det kan være *ja* eller *nej* og

altså være noget betydeligt andet. Det er mere end filigranarbejde, der er tale om.

Anden halvdel af begge dagsordener er jo ens, men i førstedelen af den fælles dagsorden er der tale om at fastholde »den hidtidige danske holdning«, hvor SF's ordvalg er at fastholde »det hidtidige danske nej«. Eftersom jeg har grund til at forvente, at hr. Hans Hækkerup og Socialdemokratiet stemmer for den dagsorden, han selv er medforslagsstiller til, så må han jo nok mene, at der er en forskel, og hurra for den lille forskel, som det er sagt i anden sammenhæng.

CD stemmer gerne med let hjerte for denne dagsorden, selv om den sikkert af mange af os kunne formuleres endnu klarere. Det er da klart, at vi ikke kan stå her i dag med denne lille smule debat og lave om på så vigtige og langt-rækkende ting.

Det vigtigste for mig er, at der kommer en drøftelse af NATO's fremtid, af NATO's kommende medlemskreds, strategi, virkeområde. Så længe den ikke er ført til en vis slutning, og så længe der er ikke er en afklaring af turbulensen lige uden for vore grænser, så ville det være meningsløst at gøre andet end at fastholde det, vi hidtil har været sammen om, og som kan holde os sammen videre.

Men lad os endelig ikke gå hen og blive så statiske, at vi ikke tror, at der kan ændres på disse ting. Det bør drøftes. Det kan også godt tage årevis, men når det er afklaret, så er der en tid til at handle, og så skal det være en positiv og fortsat fredsbevarende handling.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes, der er grund til at hæfte sig ved en bestemt del af hr. Arne Melchior's indlæg, som jeg har aldrig har hørt, en holdning, som jeg aldrig har hørt noget parti her i Folketinget udtrykke før, nemlig en direkte hån og nedvurdering af FN-pagten og dens bestemmelser om, hvorledes konflikter af den art, vi har at gøre med her, skal gribes an.

Hr. Arne Melchior sagde, det var godt, at det ikke var FN, der havde været i spidsen for denne aktion. Det var langt bedre, at det var amerikanerne, for så ville tingene fungere, og FN ville jo sikkert have gennemført afstemninger og den slags frygtelige ting. Det gør amerikanerne vel også i deres generalstab.